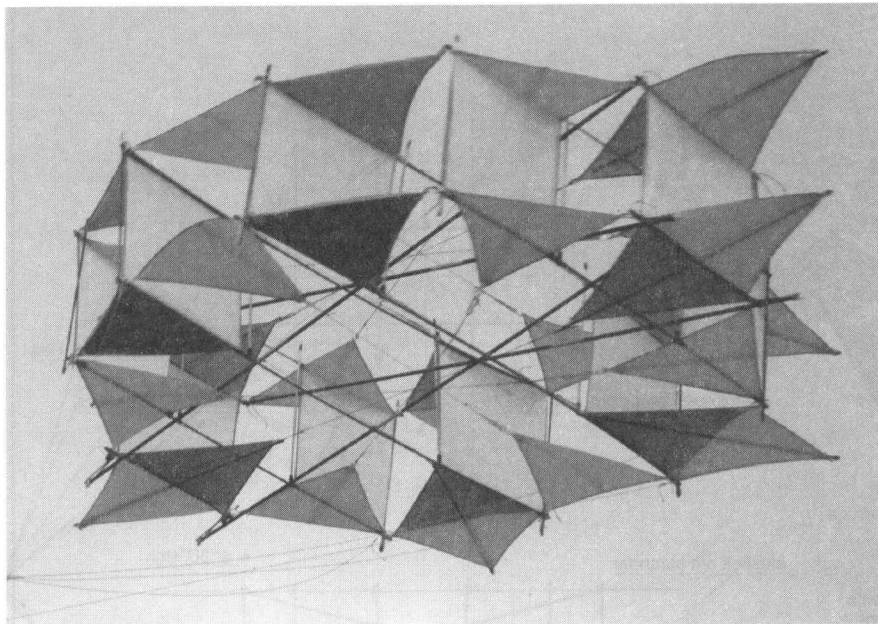

de cassagne simple

Begin jaren tachtig bezocht ik een vliegerfeest in Knokke. Ik kan mij herinneren dat ik toen een Fransman in de weer zag met een prachtige doosvlieger. Inmiddels weet ik dat dit mijn eerste kennismaking met de vliegers van André Cassagne geweest moet zijn. De afgelopen jaren heb ik zijn vliegers op verschillende vliegerfeesten mogen bewonderen. Ook bij het doorbladeren van Wolfgang Schimmelpfennigs boek

"Phantastische Drachenwelt" werd mijn aandacht steeds weer getroffen door de prachtige luchtkastelen van André Cassagne. Het leek mij een droom om ook eens zo iets te maken. Een droom die mij door het toepassen van ingewikkelde verbindingstukjes nauwelijks te realiseren leek. Bovendien leek het mij een heidens karwei die gevaarten met tientallen stokken in elkaar te zetten.

Overwegingen.

Deze twee hindernissen kunnen genomen worden door het toepassen van 12 parallelle staanders - die eenmaal gemonteerd, nooit meer verwijderd behoeven te worden (tekening 1). Bovendien wordt de vlieger hiermee - na verwijdering van de overige stokken - oprolbaar. Om de vlieger

op te spannen worden twee paren van elkaar kruisende liggers gemonteerd (tekening 2).

Ik zal mij in deze beschrijving beperken tot het vermelden van verhoudingsgetallen, zodat je de vlieger op iedere gewenste afmeting kan nabouwen.

De vlieger bestaat uit 2 etages van 18 in het rond gegroepede gelijkzijdige driehoeken. Wanneer je de lengte van deze 3 zijden op "X" stelt, kun je met enig geworstel met de stelling van Pythagoras de minimale lengte van stok 2, 3 en 4 vaststellen op 2,73x, 3,73x, 3,86x en 1,73x. Als gevolg van het feit dat de doekvlakken 1 tot en met 12 door middel van touwtjes en D-ringetjes met elkaar verbonden zijn, wordt de omtrek van de vlieger iets groter. Ook het toepassen van splitdoppen vergt wat extra lengte. De stokken moeten dan ook iets langer worden dan uit je berekening komt. Ik denk dat je met 6 % extra lengte aardig uit de voeten komt. Het beste is het natuurlijk om ze bij de definitieve montage op maat te maken. De afstand tussen de 18 ondervlakken en de 18 bovenzakken is gelijk aan "X". Behalve de 36 gelijkzijdige driehoe-

ken heb je ook 10 vierkante doeken nodig voor de stabilisatievlakken. Ik geef je in overweging om de stabilisatievlakken in twee kleuren uit te voeren, omdat bij uitvoering in één kleur deze vlakken erg overheersend overkomen. Misschien is een onderdelenlijstje met verhoudingsgetallen toch wel handig.

Onderdelenlijst.

- * 36 draagvlakken van gelijkzijdige driehoeken
- * 10 vierkante stabilisatievlakken
- * zoomband
- * bevestigingsmateriaal voor de D-ringetjes
- * stokken. De exacte lengte tijdens de montage te bepalen.
- * 4 maal stok 1 (staander 1,00 maal X)
- * 4 maal stok 2 (staander 2,73 maal X)
- * 4 maal stok 3 (staander 3,73 maal X)
- * 4 maal stok 4 (spreidstok 3,86 maal X)
- * 12 maal stok 5 (vleugelstok 1,73 maal X)
- * 16 maal stok 6 (3D-stok 1,10 maal X)
- * 84 D-ringetjes
- * 48 splitdoppen; 24 voor de staanders en 24 voor de vleugelstokken
- * 4 doppen met oog
- * 4 leidingklemmen voor de spreidstokken
- * 36 elastieken: 32 voor de 3D-stokken en 4 voor de spreidstokken afkomstig van Perry Sport
- * 6 S-haken voor de diagonale span-touwen

Vorbereidend werk.

We beginnen met de doekvlakken te snijden. Hierna voorzien we de driehoeken aan alle zijden en de vierkanten aan twee zijden van een zoom. Vervolgens naaien we de D-ringetjes met behulp van een reepje dacronband aan het doek vast. Op tekening 3 staan de (wisselende) naarichting van de dacronbandjes van segment 1 tot en met 12 en de daarboven gele-